

Słowo od Redaktor Tematycznej

Przedmiotem zainteresowań Autorów i Auterek w niniejszym tomie „Studia de Cultura” jest społeczna rola filmu, a więc jego zastosowania w konkretnych praktykach społecznych (socjoterapii, modelowaniu zachowań, kształtowaniu postaw społecznych).

Film pełni także istotną funkcję jako medium i kreator społecznych reprezentacji rzeczywistości, dlatego też od momentu swego powstania był tak często wykorzystywany nie tylko w sferze rozrywki, ale także działań edukacyjnych, propagandowych i politycznych. Współcześnie sam będąc medium, funkcjonuje w różnych środowiskach medialnych oraz kontekstach socjokulturowych, w przestrzeniach starych i nowych mediów.

Tak jak zmieniają się wartości, ideologie, kierunki rozwoju współczesnych społeczeństw, tak zmieniają się estetyki, tematy, gatunki i konwencje przedstawiania określonych tematów, grup społecznych, kierunków owych przemian, które składają się na obraz społeczeństwa w XX i XXI wieku.

Zagadnienia te można analizować w różnych perspektywach (historycznej, estetycznej, kulturowej, socjologicznej, psychologicznej, politologicznej). Niektóre z tych perspektyw zostały zresztą podjęte w artykułach zgromadzonych w tym tomie. Wszystkie te badania pokazują, iż film niezmiennie ogniskuje zainteresowania twórców i użytkowników mediów oraz – mimo pojawienia się mediów nowych generacji – jest wciąż ważnym orężem walki oraz formą ekspresji twórczej.

Film w działaniach społecznych staje się już nie tylko tekstem kultury, ale także przekazem, który – oscylując w różnych środowiskach społecznych – pobudza zarówno kręgi artystów, aktywistów, edukatorów, terapeutów, jak i widzów do określonych zachowań.

Funkcjonując jako ważny element dziedzictwa kulturowego, stanowi równocześnie cenne źródło informacji odnośnie do podmiotów zaangażowanych w procesy jego produkcji i odbioru. Mówimy zatem o filmie jako dziele artystycznym, jako pewnej technice utrwalania obrazów na konkretnym nośniku, jako przekazie medialnym, który wyzwala określone praktyki interpretacyjne, wykorzystuje specyficzny język komunikacji audiowizualnej. W każdym z tym znaczeń nie jest on jednak tylko „zamkniętym”, wyizolowanym tekstem, ale fenomenem społecznym, który skupia, wyzwala, inkubuje, modyfikuje, kształtuje, zmienia społeczne myślenie na temat rzeczywistości.

Serdecznie zapraszamy do lektury!

Agnieszka Ogonowska